

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: KG 13/09

De waarnemend voorzitter van het Scheidsgerecht
mr. H.F.M. Hofhuis, wonende te 's-Gravenhage,
bijgestaan door mr. J.C.W. de Sauvage Nolting, griffier,

heeft op 9 april 2013 het navolgende arbitrale vonnis gewezen in het kort geding van:

de stichting **A.**,
gevestigd te Z.,
eiseres,
gemachtigde: mr. T.A.M. van den Ende,

tegen:

drs. B.,
wonende te Y.,
verweerder,
gemachtigde: mr. J. Kramer.

Partijen worden hierna aangeduid als “de Stichting” en “verweerder”.

---

1. Procesverloop

- 1.1 De gemachtigde van de Stichting heeft met een brief van 14 februari 2013 dit kort geding aanhangig gemaakt onder indiening van de memorie van eis, gedateerd 14 februari 2013, met 23 producties (genummerd 1-23). In dit kort geding vordert de Stichting, samengevat:
- (i) bij arbitraal vonnis verweerder te gebied, op straffe van een dwangsom van € 5.000,- per dag, dat hij:
    - a. de gebruikte/misbruikte patiëntgegevens vernietigt;
    - b. inzage geeft in zijn handelwijze bij het aanschrijven van de patiënten van het ziekenhuis van de Stichting, een lijst overhandigt met alle namen van de patiënten van het ziekenhuis die hij heeft aangeschreven en een beschrijving geeft van de wijze waarop hij dat heeft gedaan;
  - (ii) verweerder – indien hij geen inzage zou kunnen geven in zijn handelwijze omdat er niets (meer) op schrift voorhanden zou zijn – als getuige te horen over zijn handelwijze bij het aanschrijven van de patiënten van het ziekenhuis, op de voet van het bepaalde in artikel 21 lid 1 van het Arbitragereglement van het Scheidsgerecht, dan wel verweerder te verplichten persoonlijk te verschijnen en alle gewenste inlichtingen omtrent zijn handelwijze te verschaffen aan de kamer, overeenkomstig het bepaalde in artikel 21 lid 2 van het Arbitragereglement, althans een voorziening te treffen die het Scheidsgerecht in goede justitie geraden acht;

(iii) verweerder te veroordelen in kosten van dit geding, de kosten van het Scheidsgerecht en van de advocaat van de Stichting daaronder begrepen.

- 1.2 De gemachtigde van verweerder heeft met een brief van 26 maart 2013 zeven producties (genummerd 1-7) in het geding gebracht. Met een brief van 27 maart 2013 heeft zij vervolgens een memorie van antwoord voor de zitting op 3 april 2013 aan het Scheidsgerecht doen toekomen. Verweerder heeft daarin geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen van de Stichting, met veroordeling van de Stichting in de kosten van de procedure.
- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 3 april 2013. De Stichting was vertegenwoordigd door dr. C. MBA, voorzitter van de raad van bestuur, die werd bijgestaan door haar gemachtigde. Verder waren aan de zijde van de Stichting aanwezig mevrouw mr. D., secretaris van de raad van bestuur, en mevrouw mr. A. Jagt, kantoorgenote van de gemachtigde van de Stichting. Verweerder is in persoon verschenen, met zijn gemachtigde. De beide gemachtigden hebben het woord gevoerd mede aan de hand van pleitaantekeningen.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 De Stichting houdt een ziekenhuis in stand. Dit ziekenhuis is gevestigd op twee locaties, te Z. en te X.. Verweerder is op 1 maart 2012 in dienst getreden van de Stichting als chef de clinique op de locatie X. in het specialisme orthopedie. Eerder was hij gedurende tien maanden in het ziekenhuis werkzaam geweest als waarnemer in opdracht van de maatschap orthopedie. De arbeidsovereenkomst van partijen is aangegaan voor de bepaalde tijd van zeven maanden, zodat deze, behoudens verlenging, zou eindigen op 1 oktober 2012. Op de arbeidsovereenkomst was de Arbeidsvoorwaardenregeling Medisch Specialisten (AMS) van toepassing.
- 2.2 Verweerder heeft in september 2012 aan een onbekend aantal patiënten van het ziekenhuis het volgende bericht (op briefpapier van E. Orthopedische Klinieken):

“Huizen, 1 oktober 2012

Geachte heer/mevrouw,

Middels deze brief wil ik u graag informeren dat ik mijn praktijk in A. per 1 oktober 2012 heb gestaakt en overstap naar E. Orthopedische Klinieken. Dit is een zelfstandig behandelcentrum o.a. in Z. en W., welke de orthopedie in volle omvang uitoefent.

[..]

E. Orthopedische Klinieken levert verzekerde zorg, is toegankelijk voor alle mensen in Nederland en streeft naar hoge kwaliteit en efficiëntie. Wij vinden een snelle toegang tot de polikliniek en korte wachttijd voor behandelingen belangrijk. Daarbij houden we zoveel mogelijk rekening met uw wensen.

Ik hoop U bij E. Orthopedische Klinieken te mogen verwelkomen. U kunt daarvoor een afspraak maken op ons centrale telefoonnummer: [...]. Ik verheug mij op uw komst!

Namens het gehele team van E. Orthopedische Klinieken,

[...]”

- 2.3 E. Orthopedische Klinieken (hierna: E.) wordt in stand gehouden door de stichting F. te W. en is gevestigd op locaties in Z. (nabij de vestiging van het ziekenhuis aldaar) en in W.. Een patiënt van het ziekenhuis heeft zich op 18 september 2012 naar aanleiding van de onder 2.2 aangehaalde brief gewend tot de Stichting met de vraag hoe het mogelijk was dat verweerder, die kort daarna niet meer werkzaam zou zijn in het ziekenhuis, gebruik had gemaakt van het adressenbestand van het ziekenhuis. Deze patiënt deelde mee dat hij deze brief op 15 september 2012 had ontvangen.
- 2.4 Op 18 september 2012 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen verweerder en de clustermanager van het ziekenhuis. Deze heeft verweerder meegedeeld dat hij per direct op non-actief werd gesteld. Met een brief van 18 september 2012 heeft de Stichting de op non-actiefstelling schriftelijk aan verweerder bevestigd. In deze brief is hem tevens meegedeeld dat hij op staande voet werd ontslagen. De Stichting heeft E. met een brief van gelijke datum erop gewezen dat verweerder brieven had gestuurd aan patiënten die onder behandeling zijn van het ziekenhuis, kennelijk om deze patiënten ertoe te bewegen over te stappen naar E.. De Stichting heeft in deze brief van E. verlangd dat zij, E., een lijst kenbaar maakt van de patiënten die zijn benaderd, en uitlegt hoe E. aan de gegevens van de patiënten is gekomen.
- 2.5 Op 20 september 2012 heeft de maatschap orthopedie van het ziekenhuis aan haar patiënten een algemene brief gestuurd met informatie over de komst van een nieuwe orthopedisch chirurg per 1 oktober 2012 en met een bericht over het einde van verweerders werkzaamheden voor het ziekenhuis per 18 september 2012. Verweerder is omstreeks midden oktober 2012 op de hoogte geraakt van deze brief.
- 2.6 Verweerder is sinds 1 oktober 2012 werkzaam bij E..
- 2.7 Op 6 oktober 2012 heeft zich opnieuw een patiënt gewend tot de Stichting met de vraag hoe het mogelijk was dat E. de beschikking had over de patiëntengegevens. Deze patiënt stelde op 6 oktober 2012 een brief met de onder 2.2 aangehaalde inhoud te hebben ontvangen. Naar aanleiding van deze klacht heeft de Stichting met afzonderlijke brieven van 11 oktober 2012 zowel van verweerder als van E. verlangd dat zij:
- het gebruik van de patiëntengegevens staken en deze vernietigen, en daarvan een schriftelijk bewijs toezenden aan haar, de Stichting;
  - een lijst aan de Stichting doen toekomen van alle personen die de brief hadden ontvangen, en
  - aan alle personen die de brief hebben ontvangen een rectificatie sturen met een door de Stichting opgestelde en in de brieven van 11 oktober 2012 vermelde tekst.
- 2.8 Met brieven van 25 september en 12 oktober 2012 heeft E. gereageerd op de brief van de Stichting. Zij heeft meegedeeld dat zij geen betrokkenheid heeft gehad bij de verzending van de brieven van verweerder. Zij heeft hieraan toegevoegd – zakelijk samengevat – dat, nu verweerder inmiddels bij E. werkzaam is, de brief van de Stichting wel aanleiding vormt om hem “*op te leggen dat hij zich onthoudt van het op enigerlei wijze al dan niet rechtstreeks (doen) benaderen van patiënten*” van het ziekenhuis.

- 2.9 Verweerder heeft met een brief van 16 oktober 2012 aan de Stichting bericht dat hij nimmer medische gegevens aan E. ter beschikking heeft gesteld, slechts één mailing heeft verzonden en verder geen mailing meer zal verzenden. Hij heeft in deze brief verder meegedeeld dat hij de kwestie zal overdragen aan zijn advocaat. Daarop heeft de gemachtigde van de Stichting op 23 oktober 2012 aan verweerder een conceptdagvaarding toegezonden om te verschijnen in een kort geding voor de voorzieningenrechter. De gemachtigde van verweerder heeft met een brief van 7 november 2012 aan de gemachtigde van de Stichting onder meer bericht dat, achteraf bezien, het geen goede beslissing van verweerder is geweest om de gewraakte berichtgeving zonder overleg met de Stichting te laten uitgaan. Verweerders gemachtigde heeft, met het oog op een minnelijke oplossing, een voorstel gedaan voor de tekst van een schriftelijke rectificatie. Zij heeft daarbij meegedeeld dat haar cliënt niet beschikt over adresgegevens van patiënten van het ziekenhuis.
- 2.10 Nadien hebben de gemachtigden van de Stichting en van verweerder nader met elkaar gecorrespondeerd. Dit heeft niet geleid tot overeenstemming. De gemachtigde van verweerder heeft het voorstel gedaan om verweerder tijdens een gesprek naar beste weten te laten verklaren welke patiënten van het ziekenhuis hij heeft aangeschreven. De Stichting voelde op zichzelf wel voor dit voorstel, maar wenste daarbij zich het recht voor te behouden een procedure te beginnen. Tot een dergelijk gesprek is het niet gekomen.
- 2.11 De Stichting legt aan haar vordering het volgende ten grondslag. Verweerder heeft met de verzending van de brieven tijdens zijn dienstverband, gehandeld in strijd met de artikelen 3.5.1 (nevenwerkzaamheden), 5.1.5 (patiëntendossiers) en 8 (geheimhoudingsplicht) van de AMS. Hij heeft ook in strijd met de binnen het ziekenhuis geldende gedragscode gehandeld. Verweerder was hiermee bekend, althans behoorde dit te zijn. Verweerder heeft bovendien gehandeld in strijd met de Wet bescherming persoonsgegevens en met de geheimhoudingsplicht ingevolge de artikelen 7:454 van het Burgerlijk Wetboek, 272 van het Wetboek van Strafrecht en 88 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg.
- 2.12 Het standpunt van verweerder kan als volgt worden samengevat. Hij betreurt de verzending van de gewraakte mailing en biedt daarvoor zijn verontschuldiging aan, maar verzet zich tegen toewijzing van de vorderingen van de Stichting. Mede gelet op de brief van 20 september 2012 van de maatschap orthopedie (zie onder 2.5), waarin de betrokken patiënten van het ziekenhuis al zijn geïnformeerd, en op het tijdsverloop sinds de mailing van september 2012, heeft de Stichting geen belang (meer) bij de gevraagde voorzieningen en in elk geval geen spoedeisend belang. Gegeven datgene wat hij inmiddels heeft verklaard, bestaat er bovendien geen rechtsplicht voor hem om nadere informatie te verstrekken zonder de zekerheid dat de Stichting het wat hem betreft daarbij laat.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit artikel 17 van de arbeidsovereenkomst en staat tussen partijen niet ter discussie.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 Verweerder heeft in meer dan één opzicht onbehoorlijk jegens de Stichting gehandeld door de verzending van brieven met de onder 2.2 vermelde inhoud. Op enkele punten is de inhoud feitelijk onjuist. Dit betreft de vermelding van “*mijn praktijk*” – een terminologie die ten onrechte de suggestie wekt dat verweerder een eigen praktijk bij de Stichting had opgebouwd – en de dagtekening, te weten enkele weken vóór het tijdstip van verzending van althans een aantal van deze brieven. Daar komt bij dat de brief is verzonden op een tijdstip waarop verweerder nog in dienst was bij de Stichting. De opmerkelijke en niet verwaarloosbare postdatering (“*1 oktober 2012*”) was waarschijnlijk bedoeld om dit te verhullen. Ernstiger is nog dat de brief bij de lezer de indruk kan wekken dat een derde, E., beschikt over namen en adressen van patiënten van het ziekenhuis die aldaar door verweerder zijn behandeld. Uit enkele aan de Stichting gezonden reacties op de brief blijkt ook dat diverse ontvangers hebben geconcludeerd dat dit inderdaad het geval is geweest. Anders dan verweerder kennelijk meent, vormen ook dergelijke gegevens vertrouwelijke informatie, waarover hij niet vrijelijk en ten eigen bate kan beschikken. Het stond hem wel vrij om binnen zekere grenzen de tot dan toe bij hem in behandeling zijnde patiënten zakelijk te informeren over zijn vertrek, maar het lag dan op zijn weg om met de Stichting te overleggen over het tijdstip en de vorm daarvan. De door hem gekozen vorm – een wervende mailing op briefpapier van E., een concurrent van de Stichting, met de evidente bedoeling om patiënten te doen overstappen van het ziekenhuis naar E. – ging deze grenzen echter ver te buiten.
- 4.2 De Stichting heeft er belang bij om te weten (i) op welke schaal en aan wie deze brieven zijn verstuurd en (ii) op welke wijze verweerder de naam- en adresgegevens heeft vergaard. Op de Stichting rust een eigen zorgplicht tegenover de patiënten van haar ziekenhuis om vertrouwelijk en met de grootst mogelijke zorgvuldigheid om te gaan met hun gegevens, ook de gegevens van deze aard. De patiënten die door verweerder zijn benaderd mogen van de Stichting verlangen dat zij uitleg geeft over het gebeurde en over mogelijke maatregelen om herhaling te voorkomen. De Stichting behoeft geen genoegen te nemen met de enkele mededeling van verweerder dat hij één brief heeft verstuurd zonder daarbij gebruik te hebben gemaakt van adresgegevens of lijsten van patiënten van het ziekenhuis. Ook de relatie van E. tot de brief roept vragen op die verweerder tot dusver niet afdoende heeft beantwoord. E. heeft van haar kant de verantwoordelijkheid van zich afgeschoven, maar haar brieven en de opstelling van verweerder zelf bieden niet de duidelijkheid die de Stichting behoeft. Zo heeft de directeur van E. bericht dat verweerder “*personen in de regio, waaronder patiënten in de regio*” op de hoogte heeft gebracht van zijn, verweerdens, vertrek. Dit doet de vraag rijzen hoe E. dit weet, en ook: welke andere personen dan degenen die destijds door verweerder zelf zijn behandeld, deze mailing hebben ontvangen. De indruk van nauwe betrokkenheid van E. blijkt overigens niet alleen uit het gebruikte briefpapier, maar bijvoorbeeld ook uit de passage in de brief waarin verweerder zegt te spreken “*namens het gehele team van E.*”.
- 4.3 Uit de aard van het hier beschreven belang van de Stichting volgt dat het – ook thans, na verloop van ongeveer zes maanden – nog in voldoende mate spoedeisend is. Het inmiddels lange tijdsverloop is mede veroorzaakt door onderhandelingen tussen partijen. Het kan bij de aangeschreven patiënten, die een duidelijke en complete uitleg van de Stichting (mogen) verwachten, ook de vrees oproepen dat er iets is misgegaan en dat de

Stichting dit verhult. De brief van 20 september 2012 van de maatschap orthopedie neemt een dergelijke mogelijke vrees niet weg.

- 4.4 Het voorgaande rechtvaardigt een gebod van de aard zoals de Stichting in het eerste (en kennelijk primaire) onderdeel van haar vordering vermeldt. Verweerder is verplicht in meerdere mate openheid van zaken te geven dan hij tot dusver heeft gedaan. Zijn aanbod om dit te doen onder de voorwaarde dat de Stichting vooraf verklaart geen verdere procedures tegen hem aan te spannen – een opstelling waarbij hij bij de mondelinge behandeling heeft volhard –, vormt geen reden om een voorziening zoals hier gevorderd achterwege te laten. Van de Stichting kan in redelijkheid niet worden verlangd dat zij, ongeacht de gegevens die aan het licht kunnen komen, bij voorbaat afziet van verdere acties tegen verweerder. De Stichting heeft overigens verklaard dat het haar niet, en zeker niet primair, te doen is om vorderingen tegen verweerder, maar om inzicht in het gebeurde, met het oog op de aan haar toevertrouwde belangen van de patiënten. Uit de hier weergegeven opstelling van verweerder valt intussen voorshands veeleer af te leiden dat hij iets te verbergen heeft dan dat hij reeds voldoende openheid heeft geboden.
- 4.5 Bij het op dit punt gevorderde passen twee algemene kanttekeningen. In de eerste plaats heeft te gelden dat verweerder niet kan worden gedwongen gegevens te verschaffen die hij niet heeft. Als hij naar waarheid verklaart dat hij geen “patiëntgegevens” zoals in de vordering bedoeld, onder zich heeft en deze dus ook niet kan vernietigen, zal hij vermoedelijk geen dwangsommen verbeuren. Dit laatste kan anders zijn als de Stichting in staat is aan te tonen dat verweerder in dit opzicht bewust een onware verklaring heeft afgelegd. In de tweede plaats verdient opmerking dat verweerder een nauwkeurige opgave moet doen omtrent zijn werkwijze. Zijn opgave moet in elk geval inhouden (i) hoeveel brieven hij (precies, althans bij benadering) heeft verzonden, (ii) op welke wijze de aangeschreven personen zijn geselecteerd, (iii) hoe hij aan de naam- en adresgegevens van deze personen is gekomen, en (iv) welke rol E. ten aanzien van deze brieven heeft gespeeld. In de formulering van het hierna te vermelden gebod zijn deze aspecten verwerkt.
- 4.6 Er is overigens reden om de dwangsommen te matigen en te maximeren, een en ander op de hierna te vermelden wijze. De voorziening zal voorts in overeenstemming worden gebracht met de regel van artikel 611a lid 3 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv), die inhoudt dat de dwangsom niet kan worden verbeurd vóór de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld.
- 4.7 De Stichting heeft onvoldoende belang bij het tweede, subsidiaire, onderdeel van haar vordering, die ertoe strekt dat verweerder, indien hij geen “inzage” zou kunnen geven in zijn handelwijze, als getuige wordt gehoord dan wel (kennelijk als procespartij) in persoon wordt opgeroepen om het Scheidsrecht alle gewenste inlichtingen over zijn handelwijze te verstrekken. Deze vorderingen miskennen dat een procespartij niet gedwongen kan worden in de eigen zaak een verklaring onder ede af te leggen (vgl. artikel 164 lid 3 Rv in samenhang met artikel 173 lid 1 Rv) en dat op het niet willen antwoorden op vragen van de (scheidings)rechter geen andere sanctie staat dan dat deze daaruit de gevolgtrekkingen kan maken die hem passend voorkomen. Verdere sancties dan een toewijzing van hetgeen tegen deze partij is gevorderd, met een daaraan gekoppelde dwangsom, zijn er niet. Nu het aan verweerder op te leggen gebod daarin reeds voorziet, kan de hier besproken aanvullende maatregel achterwege blijven.

4.8 Verweerder is grotendeels in het ongelijk gesteld. Op deze grond wordt hij veroordeeld in de kosten van dit kort geding. Hij dient voorts met het hierna te vermelde bedrag bij te dragen in de kosten van rechtsbijstand van de Stichting.

5. De beslissing

De voorzitter van het Scheidsgerecht, beslissende bij wege van arbitraal vonnis in kort geding:

- 5.1 gebiedt verweerder om binnen twee volle werkdagen na de betekening van dit vonnis:
- a. de patiëntgegevens die zijn gebruikt voor de in dit vonnis aangehaalde brief gedateerd 1 oktober 2012, te vernietigen, en de Stichting daarover te informeren;
  - b. aan de Stichting mee te delen hoe hij te werk is gegaan bij het aanschrijven van patiënten door middel van die brief, met opgave van in elk geval de gegevens die in onderdeel 4.5 van dit vonnis onder (i), (ii), (iii) en (iv) zijn vermeld;
- 5.2 bepaalt dat verweerder jegens de Stichting een dwangsom van € 2.500,- verbeurt voor elke volle werkdag dat hij niet aan een of meer onderdelen van het onder 5.1 vermelde gebod voldoet, met bepaling dat boven de som van € 150.000,- uit dezen hoofde geen dwangsommen meer worden verbeurd;
- 5.3 wijst het meer of anders gevorderde af;
- 5.4 bepaalt dat de kosten van het Scheidsgerecht, ten bedrage van € 3.466,-, ten laste van verweerder komen en machtigt de griffier om dit bedrag te verhalen op het door de Stichting gestorte depot, met terugbetaling van het restant aan de Stichting;
- 5.5 veroordeelt verweerder tot betaling van het onder 5.4 genoemde bedrag van € 3.466,- aan de Stichting;
- 5.6 veroordeelt verweerder tot betaling van het bedrag van € 2.000,- als bijdrage in de kosten van rechtsbijstand van de Stichting.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht en is op 9 april 2013 aan partijen verstuurd.